

relsen i den over sagen afgivne udtalelse bl. a. har anført følgende:

„Sundhedsstyrelsen skal på den givne anledning anføre, at man er vidende om, at den nuværende afsnit III ordning i praksis en hel del steder har medført betydelige vanskeligheder såvel for patienter som for læger og apoteker. Ordningen kan ikke afskaffes, men bør formentlig ændres.

Såfremt der ikke inden for et rimeligt tidsrum sker en ændring af betingelserne for at ordinere afsnit III medicin, forudser sundhedsstyrelsen, at udgiften til denne gruppe medicin vil stige ikke ubetydeligt. Det skal tilføjes, at de gældende sygekasseoverenskomster hidtil har været den eneste mulighed for kontrol med ordinationen af afsnit III medicin, såfremt en sygekasses udgifter til denne gruppe medicin har ligget væsentlig over gennemsnittet i tilsvarende sygekasser.

Sundhedsstyrelsen har ikke haft fornøden tid ved nærværende sagsbehandling til at indhente en udtalelse fra medicinudvalget.““

Endvidere har direktoratet for sygekassevæsenet udtalt følgende:

„Besvarelsen afhænger af, hvor dybtgående ændringer der er tale om i forhold til det gældende system.

1°. Bevarelse af medicinhjælp som sygekasseydelse, men med fuld statsrefusion for alle 3 medicingrupper (socialministeriets bekendtgørelse af 7. april 1965 om de anerkendte sygekassers betaling for lægemidler).

Forslaget ses ikke at kunne påvirke størrelsen af medicinforbruget.

2°. Bortfald af medicinhjælp som sygekasseydelse.

Såfremt medicin ikke længere skal være en sygekasseydelse, bortfalder den kontrolmulighed, som indeholdes i lægeoverenskomsterne. I provinslægeoverenskomstens § 16, stk. 1, er fastsat: „Lægen er forpligtet til at bistå sygekasserne i gennemførelse af en forsvarlig økonomi med hensyn til de sygehjælpsudgifter, som er afhængige af lægens ordinationer.“

Man skal endvidere fremhæve de vanskeligheder, der vil opstå med hensyn til de lægemidler, som omhandles i afsnit III i socialministeriets medicinbekendtgørelse. Efter den gældende ordning har sygekasserne mulighed for at kontrollere, om de sær-

lige betingelser for ydelse af gruppe-III medicin foreligger. En tilsvarende kontrol vil efter direktoratets opfattelse ikke kunne gennemføres af organer, der ikke har kendskab til patienten og lægen.

Under forudsætning af, at medicinhjælp ikke mere skal være en sygekasseydelse, må det efter direktoratets opfattelse befrægtes, at medicinudgifterne vil stige i nogen grad.

Socialministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til de afgivne udtalelser.

Spørgsmål 8:

Vedrørende punkt 7. Er det muligt for at forenkle indbetaling af arbejdsgivernes bidrag til sociale foranstaltninger at foretage denne på et ensartet grundlag?

Så vidt det vides, foretager arbejdsgiverne samtidig med indbetaling af eget bidrag også indbetaling af arbejderens bidrag til sygelønsordningen og ATP, og disse bidrag er ikke ensartede for samtlige lønmodtagere.

Svar af 22. juni 1967:

Idet man går ud fra, at der ved de sociale foranstaltninger fortrinsvis tænkes på de sociale korttidsydelse som syge-, ulykkes- og arbejdsløshedslovgivningens dagpenge-regler m. v. samt på loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der alle indeholder arbejdsgiverbidrag, bemærkes, at socialministeriet ikke anser det for muligt på indeværende tidspunkt at fastsætte regler, der medfører, at indbetaling af arbejdsgivernes bidrag til ordningen sker på et ensartet grundlag.

For så vidt angår *arbejdsløshedslovgivningen* skal man herved henvise til, at der ved lov nr. 40 af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. er tilvejebragt nye regler om ydelserne, bidrag m. v.

For så vidt angår *sygeforsikringslovgivningen* skal man henvise til, at spørgsmålet om gennemførelsen af en ordning, hvorefter dagpengene andrager en procentdel af det aktuelle indtægtstab med deraf følgende afpasning af bidragenes størrelse, forudsætter store principielle ændringer i den gældende dagpengeordning, og at disse for tiden er under overvejelse i socialreformkommissionen. I denne forbindelse skal man henvise til forhandlingerne om disse spørgsmål under samrådet den 25. april 1967, jfr. den